

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 6. Quam malè Marcion, & Marcionita negauerit, Deo conuenire vt reos
plectat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

2 Cap. I. Deum, nos sine justitia, bonum;

§. VI.

Quàm malè Marcion, & Marcionita negaverit, Deo convenire, ut reos plectat?

Vnde clarum fit, quàm graviter hallucinatus sit Marcionita ille, qui idcirco bonitatem DEO abrogabat, quia videbat, ab illo plecti delinquentes: què proinde D. Chrysostomus meritò prolixè castigat. Qua in hæresi etiam ipse Marcion fuit, qui DEVM à Creatore distinguebat, quòd hic, non ille plecteret, atque idcirco bonus non esset, *immobilem*, ut ait Tertullianus, *ac stupentem Deum, consiliario Epicuro, commentus; cum tamen certum sit, ut idem addit, Deum non alias plene bonum fore, nisi mali sit amulus; uti boni amorem odio mali exerceat, & boni tutelam expugnatione mali impleat. Quis enim boni actor, nisi & exactor?* Philippum Herodis Antipæ fratrem, qui præfuit 30. annis Trachonitidi, refert Iosephus, quoties domo progrediretur, iter cum paucis selectis fecisse comitibus, subsequente sella, in qua jus reddere solebat; ac, si quis ex occurso opem eius imploraret, sine dilatione, mox, sellâ posita, residentem causas cognovisse, aut fontes damnaturum, aut absolutorum innoxios. Ad eundem modum

DEVS

S. Chry-
sost. hom.
3. in Epist.
ad Phi-
lem.

Tertull.
lib. 1. con-
tra Ma-
cion. cap.
25. Ibid.
cap. 26.

Ioseph.
lib. 18.
cap. 16.

nec, sine bonitate, justum esse. 9

DEVS parauit in iudicio thronum suum; neq; P^{sal.} 9. 8.
enim aliter tueretur innocentes, aut impi-
os à sceleribus auerteret, quàm hac *agro-* Clem, A-
tantium asimarum diata, vt ait Clemens A- lex. 1. P^{2.}
lexandrinus. dog. c. 8.

§. VII.

*Diuina iustitia pœnam utilem esse, non tantùm
ferenti, sed etiam facienti injuriam; seu
reo, qui punitur.*

Itaque non tantùm bona est diuina ju-
stitia injuriam patienti, sed etiam ipsi inju-
riarum authori, quem vel sanat, vel coër-
cet, ne magis insaniat. Est enim beneficium,
alterum ab infania cohibere, & obstare, ne
magis insaniat. Theodoretō teste, Iulianus
Orientis præfectus, jussu Iuliani apostatæ, Theodo-
cum alijs, templum Christianorum; ad fa- 3. hist.
cra vasa diripienda, ingressus, sacrilegâ, pe- Eccl. cap.
tulantiâ, aduersus sacram aram, instar 11. & 12.
canis, minxit: Euzoio insuper eum ab impu-
denti factō prohibere conanti excussissimū
colaphum infregit, dicens: *Res Christianorū
diuina cura ac prouidentia prorsus esse destitu-
tas.* Hæc illi impietas non diu impunita
fuit. sensit illico, se in vindictam DEI, velut
vespertilionem in obuium ensē, incurris-
se. Nam confestim graui morbo correptus,

A 5 visce-